

[Per Hækkerup.]

sådan som det har været ved de tidligere former for pristalsgaranterede opsparingsordninger. Det er meningen, at ordningen skulle kunne hvile i sig selv, sådan at staten ikke kommer til at yde noget bidrag til ordningens opretholdelse, og jeg kan altså ikke forestille mig, at det skulle være andet end meget marginale virkninger, der i givet fald kunne blive tale om med hensyn til den statsfinansielle stilling. Alle disse forhold taget i betragtning mener jeg altså, at forslaget er rigtigt.

Når ministeren så siger, at det er noget, der må overvejes meget grundigt, så måtte man jo være et skarn, hvis man ikke var enig i det synspunkt. Og da der ikke foreligger en afvisning fra regeringens side af forslaget, men jeg må forstå det som en villighed fra regeringens side til at gå ind i drøftelser af forslaget og forslagets konsekvenser, så vil jeg på mit partis vegne gerne give tilslutning til, at vi under udvalgsarbejdet omkring forslaget til folketingsbeslutning virkelig går grundigt til værks, sådan at de problemer, ministeren har rejst her, og andre problemer, som måtte blive rejst under debatten, kan blive så godt belyst, som det nu engang er muligt, når man vover sig ind på nydannelser på dette område.

Sådan som udviklingen har formet sig, ser jeg også dette forslag som et led i bestræbelserne på at dæmpe den videre inflatoriske udvikling. Hvis forslaget får den tilsigtede virkning, nemlig at stimulere den private opsparing, vil det derigennem øve en vis, om end begrænset, indvirkning på den inflatoriske udvikling, og det vil efter min opfattelse være særdeles hensigtsmæssigt, at vi udnytter alle de midler, vi har til at søge at dæmpe inflationen.

Jeg kan altså sige, at den relativt velvilige modtagelse fra regeringens side vil vi gerne besvare med tilsagnet om et grundigt udvalgsarbejde, der kan belyse alle sider af problemet. Så er jeg overbevist om, at den skepsis, der måske kan være hos ministeren eller nogle af ministerens kolleger i regeringen eller i venstres gruppe, nok vil blive overvundet, sådan at vi kan finde en hensigtsmæssig form for gennemførelsen af en sådan nydannelse inden for opsparingsområdet og inden for kapitalmarkedet.

Glistrup (FP):

Når socialdemokratiet er meddrivkraft til ny økonomisk lovgivning, er det almindeligste jo, at det er noget bagstræverisk noget, der bare forsøger at fastholde bestående positioner. Det gælder den opdeling i land og by, som vi tidligere har diskuteret i dag, zonelovgivningen; det gælder den forbrugerombudsmand, der får til hovedopgave som en kølle at slå ned på og hindre alle nye spirer i at udvikle sig; det gælder stavnsbindingen i medfør af kapitalvindingsskatten; det gælder forsøgene på at forhindre tandlæger i at blive skibsredere, byfolk i at blive landbrugere. Det gælder i en lang række, i hundredvis af eksempler, at dér er socialdemokratiets indflydelse, det parti, der har haft magten i Danmark i den sidste generation, først og fremmest den, at man fastfryser udviklingen, fastholder de veletableredes positioner.

Derfor må man så afgjort møde det med glæde, når man hos et sådant parti øjner bare et tilløb til at forstå, at skal vi udbygge og udvikle den sociale standard her i landet, således som både tingets to største partier og tingets øvrige partier ønsker det, ja, så må det simpelt hen ske ved at give kontraktfriheden de bredest mulige spillerum. Det er fra det private initiativ, fra kontraktfrihed, at vi får det virkelige grundlag for den velstands fremgang, som skal være basis for social fremgang her i landet, og det forslag, der foreligger her, er jo først og fremmest et forsøg på at udbygge den kontraktfrihed, som Christian den Femte har fastslået for snart 300 år siden i Danske Lovs 5. bog, og som på et område som dette ikke har den fornødne udbygning, den fornødne opbakning, fordi inflationsproblemet er så relativt nyt, som det er. Derfor må man sådan set hilse en omvendt synder mere velkommen i himmerige, end man måtte, hvis forslaget f. eks. var kommet fra det konservative folkeparti eller andre, som normalt hylder kontraktfrihedens grundsætninger.

Hermed har jeg næsten sagt alt det gode, jeg kan sige om det initiativ, der er i denne sag, for ud over at man gør opmærksom på, at der er et problem, der, som økonomiministerens omtalte det, fortjener en omhyggelig overvejelse i udvalg, er det faktisk ikke vi-